

Glas

Sterren stoan an e hemel
hoe meër ik tuur
ien e diepte van t heelal
hoe meër verleden mij ompant.

Elke dag ken ik vedder
terugkieken, mor even ver veuruut.

Strek de vingers uut ien t duuster,
op aarmslengte zie k de moantjes
van e noagels al niet meer.

Met t oog druk ik tegen et glas,
mörgeen blift aan anerkaant
van mien denken.